

MONITOR POLSKI

Część „A“

Nr A - 79

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

T R E Ś Ć:

DZIAŁ I. SPRAWY OGÓLNE

Poz. 981. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Budownictwa oraz urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Budownictwa.

Poz. 982. Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych”

Poz. 983. Okólnik Nr. 23 Prezesa Rady Ministrów w sprawie wynagrodzenia pracowników urlopowanych do prac związkowych.

DZIAŁ II. SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

Poz. 984. Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad niektórymi przedsiębiorstwami.

Poz. 985. Zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego w sprawie trybu postępowania przy ubieganiu się o koncesje na prowadzenie przedsiębiorstw wydawniczych książek i druków nieperiodycznych.

Poz. 986. Zarządzenie Ministra Handlu Zagranicznego w sprawie zmiany nazwy państwowo-społdzielczego przedsiębiorstwa spożywczo-rolniczego „Dal-Społem”.

DZIAŁ I SPRAWY OGÓLNE

981.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lipca 1949 r.

o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Budownictwa oraz urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Budownictwa.

Na podstawie pkt. 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26.IV. 1948 r. oraz równobrzmiącej uchwały Rady Państwa z dnia 5.V. 1948 r., w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr 51 z dnia 1.VI. 1948 r., poz. 292 i 293) i art. 26 ustawy z dnia 9.III. 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) — zarządzam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala szczegółową organizację, zakres działania i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w resorcie Ministerstwa Budownictwa oraz zasady jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w resorcie Ministerstwa Budownictwa zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą”, a jej organa — „organami kontroli”, zaś osoby powołane do jej wykonywania „inspektorami kontroli”. Określenia te winny być używane we wszystkich przepisach (zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach i t. p.) Ministerstwa Budownictwa dla odróżnienia od czynności inspekcji, wykonywanych przez fachowe organa nadzoru (§ 3).

§ 3. Czynności inspekcji (prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę, ciągłość czuwania), stanowiące funkcje właściwych fachowych komórek organizacyjnych, zgodnie z punktem 26 powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 26.IV. 1948 r. sprawowane są niezależnie od kontroli, zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 4. Organa kontroli wewnętrznej, za wyjątkiem organu na szczeblu Ministerstwa, nie mogą kontrolować jed-

nostki administracyjnej, w skład której wchodzi, a przeprowadzane przez nie na zarządzenie władzy administracyjnej w jednostce organizacyjnej tego samego szczebla doraźne i częściowe dochodzenia nie mają mocy prawnej aktu kontroli.

II. Organizacja kontroli.

§ 5. Tworzy się następujące organa kontroli wewnętrznej:

a) Biuro Kontroli w Ministerstwie Budownictwa,

b) Inspektoraty Kontroli:

1. w Głównym Urzędzie Pomiarów Kraju,
2. w Zakładzie Osiedli Robotniczych,
3. w Centralnym Zarządzie Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych i podległych mu Zjednoczeniach oraz przedsiębiorstwach wydzielonych z terenową organizacją oddziałową,
4. w Centralnym Zarządzie Przedsiębiorstw Budownictwa Przemysłowego i podległych mu przedsiębiorstwach z terenową organizacją oddziałową,
5. w Państwowym Przedsiębiorstwie Robót Komunikacyjnych Nr 1,
6. w Centralnym Biurze Projektów Architektonicznych i Budowlanych,
7. w Centrali Sprzętu Budowlanego,
8. w Zakładach Prefabrykacji,
9. w Państwowym Przedsiębiorstwie Mierniczym,
10. w Społecznym Przedsiębiorstwie Budowlanym.

W powołanych w przyszłości jednostkach administracyjnych i gospodarczych o dwu i trzystopniowej strukturze organizacyjnej będą tworzone Inspektoraty Kontroli na podstawie każdorazowego zarządzenia Ministra Budownictwa, wydanego za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Jednostki resortowe wchodzące w skład administracji zespolonej na szczeblu II instancji, nie posiadają odrębnych organów kontroli, kontrole podległych im jednostek I instancji wykonuje Wydział Kontroli przy Wojewodzie.

§ 6. Biuro Kontroli w Ministerstwie podlega bezpośrednio Ministrowi. Inspektoraty Kontroli podlegają bezpośrednio kierownikowi jednostki, w skład której wchodzi.

Inspektoraty Kontroli hierarchicznie są równorzędne podstawowym komórkom organizacyjnym jednostki, w skład której wchodzi (biuro, wydział).

§ 7. Na czele Inspektoratów Kontroli stoją:

w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach typu centralnego, podległych bezpośrednio Ministrowi Budownictwa, — Naczelnym Inspektorzy Kontroli, w pozostałych jednostkach — Główni Inspektorzy Kontroli.

§ 8. Minister Budownictwa po uzyskaniu opinii Biura Organizacji i Spraw Osobowych w Prezydium Rady Ministrów oraz po uzgodnieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli ustali etaty służbowe poszczególnych organów kontroli wewnętrznej.

§ 9. Całokształtem kontroli w resorcie Ministerstwa Budownictwa w zakresie organizacji, wykszolenia, planowania i wykonywania kontroli oraz sprawozdawczości kieruje Dyrektor Biura Kontroli, odpowiedzialny przed Ministrem Budownictwa.

§ 10. Do szczególnych obowiązków i uprawnień Dyrektora Biura Kontroli z tytułu kierownictwa kontrolą należy:

- a) wnioskowanie i opiniowanie w sprawach organizacji kontroli oraz w sprawach obsady personalnej na stanowiskach inspektorskich (§ 46),
- b) współpraca i bezpośrednie uzgadnianie w sprawach kontroli, a szczególnie w sprawach planu i sprawozdawczości kontroli, z Najwyższą Izbą Kontroli,
- c) wydawanie ogólnych instrukcji, wytycznych i t. p. w przedmiocie planowania kontroli (§ 27) w szczególności celem uniknięcia zbieżności co do czasu i przedmiotu czynności organów kontroli różnych stopni, oraz wydawanie wytycznych, podreczników fachowych, wzorów i t. p. w sprawie wykonywania kontroli, metody kontroli i sprawozdawczości, w oparciu o przepiszą specjalnej instrukcji, wydanej przez Mi-

nistra Budownictwa w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli (p. 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 26.IV. 1948 r.),

- d) sprawowanie ogólnego fachowego nadzoru nad wykonywaniem kontroli przez organa kontrolne wszystkich stopni,
- e) prawo żądania od wszystkich organów kontroli podległych Ministerstwu Budownictwa wykonania określonych czynności kontrolnych,
- f) programowe szkolenie inspektorów kontroli, prowadzenie odpraw, instruktaży, egzaminów.

§ 11. Biuro Kontroli Ministerstwa Budownictwa prowadzi centralną ewidencję planów kontroli (§ 27) oraz na podstawie otrzymanych sprawozdań okresowych (§ 36) ewidencję kontroli wykonanych.

III. Zakres działania organów kontroli.

§ 12. Kontroli podlegają:

- a) wszystkie komórki Ministerstwa oraz jednostki podległe lub nadzorowane (urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa),
- b) przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje, pozostające pod zarządem Ministerstwa Budownictwa lub jego jednostek organizacyjnych, względnie prowadzone przy udziale finansowym Ministerstwa Budownictwa,
- c) wszelkie inne przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje osób fizycznych lub prawnych, bez względu na ich formę prawną i organizacyjną, wykonujące zadania na rzecz Ministerstwa Budownictwa wzgl. na rzecz jednostek mu podległych, albo przezeń nadzorowanych — w granicach tych zleceń,
- d) urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa osób fizycznych lub prawnych, otrzymujące subwencje lub dotacje z budżetu Ministerstwa Budownictwa — w zakresie użycia tych subwencji lub dotacji.

§ 13. Minister Budownictwa może zlecić organom kontroli wykonywanie kontroli innych zakładów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw, nie wymienionych w § 12, z tytułu nadanych mu szczególnych uprawnień lub poruczonych mu szczególnych zadań państwowych w zakresie ustawowego działania resortu.

§ 14. Poszczególne organa kontroli (§ 5) są właściwe do wykonywania kontroli:

- a) Biuro Kontroli Ministerstwa Budownictwa — wszystkich jednostek organizacyjnych: urzędów, przedsiębiorstw, instytucji i zakładów wymienionych w § 12, przy czym jednak do wszczęcia kontroli w komórkach organizacyjnych Ministerstwa wymagane jest osobne zlecenie Ministra.

W zasadzie jednak Biuro Kontroli jest powołane do planowej i systematycznej kontroli oraz do do-
różnego badania i sprawdzania wykonawstwa z zakresu organizacji, administracji, gospodarki i rzeczowej działalności resortowej jednostek (urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw) typu centralnego i jednostek niższego stopnia organizacyjnego, bezpośrednio podległych Ministerstwu. Kontrolę pozostałych jednostek przeprowadza w zasadzie wyrywkowo lub w razie konieczności.

- b) Inspektoraty Kontroli — w trybie kontroli planowej i systematycznej — wszystkich jednostek organizacyjnych, podległych bezpośrednio jednostce, w skład której Inspektoraty wchodzi. Kontrolę pozostałych jednostek przeprowadzają w zasadzie wyrywkowo lub w razie konieczności.

Każdy organ kontroli jest powołany do instruowania, normowania, koordynowania, nadzorowania oraz kontrolowania działalności właściwych niższych organów kontroli wewnętrznej w podległych lub nadzorowanych przez Ministerstwo jednostkach.

§ 15. Organa kontroli są powołane do kontroli organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek podlegających kontroli (§§ 12, 13, 14) z punktu widzenia planowości, legalności, rzetelności, gospodarności i celowości.

§ 16. Dla wykonania powyższych zadań organa kontroli przeprowadzają kontrolę:

- a) wstępną (czynności zamierzonych)
- b) faktyczną (czynności dokonywanych)
- c) następną (czynności dokonanych).

§ 17. Szczegółowy zakres i sposób wykonywania kontroli wstępnej, faktycznej i następnej ustali instrukcja Ministra Budownictwa, wydana zgodnie z pkt. 8 powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów, w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także z Ministrem Skarbu w odniesieniu do spraw finansowych. Instrukcja ta po-

winna być przesłana do wiadomości Biura Organizacji i Spraw Osobowych w Prezydium Rady Ministrów.

§ 18. Organa kontroli nie mogą wydawać żadnych zarządzeń ani orzeczeń za wyjątkiem spraw:

- a) nagłych, podlegających kontroli, a nie cierpiących zwłoki jeżeli w inny sposób nie można zapobiec szkodzi dla Skarbu Państwa lub interesu publicznego — zawiadamiając o tym niezwłocznie władze kontrolowanej jednostki, której te zarządzenia dotyczyły,
- b) związanych z wykonywaniem kontroli w organach kontroli niższych stopni.

Odpisy wydanych zarządzeń i orzeczeń winny być nadsyłane do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli.

§ 19. Wszystkie sprawy, podlegające na podstawie obowiązujących przepisów skierowaniu do władz, powołanych do ścigania przestępstw, organa kontroli kierują bezpośrednio do tych władz z wnioskiem o wszczęcie dochodzenia, zawiadamiając jednocześnie zwierzchnika administracyjnego kontrolowanej jednostki, oraz właściwy organ Najwyższej Izby Kontroli.

§ 20. Organa i inspektorzy kontroli nie ponoszą odpowiedzialności za stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania kontrolowanych jednostek, natomiast są odpowiedzialni za rzetelne stwierdzenie stanu faktycznego i wierne jego odzwierciedlenie.

§ 21. Inspektorzy kontroli legitymują się niezależnie od legitymacji służbowych, osobnymi delegacjami — podpisanymi przez kierownika (zastępcę) odnośnego organu kontroli. Delegacje kierowników organów kontroli podpisują ich bezpośredni przełożeni.

Dyrektorowi i Wicedyrektorowi Biura Kontroli przysługują prawo wykonywania kontroli bez osobnych delegacji, jedynie na podstawie legitymacji służbowych.

§ 22. Jednostki podlegające kontroli i wymienione w § 12 niniejszego zarządzenia obowiązane są udzielać organom kontroli w zakresie ich właściwości, oraz poszczególnym inspektorom kontroli w związku z ich czynnościami, żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, wglądu do ksiąg, akt, dokumentów i t. d. oraz wszelkiej pomocy i ułatwień służbowych.

§ 23. Na żądanie organów kontroli władze i organa w resorcie Ministerstwa Budownictwa są obowiązane delegować swych pracowników, posiadających specjalne wykształcenie lub wiadomości, do pomocy w czynnościach kontrolnych lub w charakterze rzeczoznawców.

§ 24. Wszystkie Departamenty i Biura Ministerstwa Budownictwa oraz urzędy i instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa typu centralnego obowiązane są dostarczać Biuru Kontroli Ministerstwa w ustalonej przezeń liczbie egzemplarzy odpisy zarządzeń, instrukcji, okólników i t. p. przepisów normatywnych, dotyczących organizacji, administracji i funkcjonowania jednostek resortu, oraz udzielać informacji w zakresie uprawnień kontroli przewidzianym, w szczególności podawać mu do wiadomości ważniejsze spostrzeżenia z przeprowadzanych lustracji i inspekcji oraz wydane w związku z tym zarządzenia.

Powyższe odnosi się analogicznie do resortowych władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw niższych szczebli w stosunku do organów kontroli ich stopnia (§ 5).

IV. Planowanie kontroli.

§ 25. Kontrola na wszystkich stopniach jest wykonywana planowo, na podstawie okresowych (rocznych i kwartalnych) planów kontroli.

§ 26. Minister Budownictwa zatwierdza ogólne założenia do okresowego planowania kontroli w całym resorcie, opracowane przez Biuro Kontroli na podstawie założeń programowych Rządu, oceny stanu administracji i gospodarki resortu oraz zgłoszonych wniosków.

Kierownicy komórek organizacyjnych Ministerstwa (departamentów, biur, samodzielnych wydziałów) oraz instytucji i przedsiębiorstw typu centralnego zgłaszają Dyrektorowi Biura Kontroli swoje wnioski i uwagi do okresowych planów kontroli.

§ 27. Na podstawie ogólnych założeń do okresowego planowania kontroli oraz instrukcji i wytycznych, wydanych przez Dyrektora Biura Kontroli (§ 10 pkt. c) organa kontroli wszystkich stopni sporządzają szczegółowe plany kontroli i przedstawiają je do aprobaty kierownikowi jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi.

Niezależnie od tego każdy organ kontroli (oprócz organu na stopniu Ministerstwa) przedstawia swój plan kontroli i plany podległych sobie organów niższych stopni kierownikowi organu kontroli wyższego stopnia, który jest uprawniony wnieść do planów poprawki, wynikające z potrzeby wzajemnego uzgadniania czynności organów kon-

trolli różnych stopni, jak również niezbędne uzupełnienia do planu. Poprawki te są dla organu kontroli niższego stopnia wiążące.

§ 28. Plany kontroli należących do resortu Ministerstwa Budownictwa jednostek na szczeblu I instancji administracji ogólnej są objęte planowaniem Ministerstwa Administracji Publicznej, które ze swej strony podaje je do wiadomości Biura Kontroli w Ministerstwie Budownictwa.

§ 29. Organ kontroli wyższego stopnia jest uprawniony do sprawdzania wykonania planu kontroli organów stopni niższych.

§ 30. Niezależnie od kontroli planowych mogą być w uzasadnionych wypadkach przeprowadzane kontrole doraźne, a to na zlecenie kierownika jednostki organizacyjnej, w skład której organ kontroli wchodzi, lub na zlecenie organu kontroli wyższego stopnia, bądź wreszcie z własnej inicjatywy organu kontroli.

V. Dokumentacja, sprawozdawczość i postępowanie pokontrolne.

§ 31. Z wyniku swych czynności inspektorzy kontroli sporządzają protokoły z kontroli i sprawozdania pokontrolne. Jeden egzemplarz protokołu winien być pozostawiony w jednostce kontrolowanej. Protokoły z kontroli, dwustronnie podpisane, stanowią stwierdzenie faktów ujawnionych w toku kontroli. Do protokołu kierownik jednostki kontrolowanej ma prawo wpisać swe zastrzeżenia. W razie braku zastrzeżeń winna być o tym uczyniona wzmianka w protokole.

§ 32. Sprawozdania pokontrolne zawierają analizę i ocenę stwierdzonego protokołem stanu faktycznego, ustalenie odpowiedzialności i omówienie okoliczności, mających wpływ na stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek kontrolowanych, jak również wnioski co do poprawy stwierdzonego stanu faktycznego, oraz co do sposobu odzyskania strat i ukarania winnych.

§ 33. Organa kontroli kierują wnioski do władzy przełożonej jednostki kontrolowanej, bądź do kierownika jednostki kontrolowanej, a na podstawie tych wniosków władze przełożone lub kierownik wydają zarządzenia, za które ponoszą pełną odpowiedzialność. Organa kontrolne mają prawo domagać się terminowego powiadomienia o wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu, co nie dotyczy wniosków kierowanych do władzy naczelnej.

§ 34. Organa kontroli mogą występować z wnioskami pokontrolnymi jedynie do władz równego lub niższego stopnia. W razie potrzeby bezpośredniego wystąpienia do władz przełożonych jednostki, w skład której wchodził wnioskujący organ kontroli, wystąpienia na wniosek tego organu dokonywa organ kontroli wyższego stopnia. W razie nieuwzględnienia wniosków organu kontroli przez władze równego lub niższego szczebla, rozstrzyga wspólny przełożony.

§ 35. W razie rozbieżności zdań między kierownikiem organu kontroli a jego zwierzchnikiem (władzą administracyjną) w związku z wydaniem lub wykonaniem zarządzeń pokontrolnych, kierownikowi organu kontroli służy odwołanie do kierownika wyższego stopnia kontroli. Kierownik organu kontroli wyższego stopnia decyduje wówczas o przedstawieniu sprawy do rozstrzygnięcia swemu zwierzchnikowi, jako przełożonemu władzy administracyjnej jednostki kontrolowanej.

Jeżeli zwierzchnia administracyjna władza organu kontroli wyda zarządzenie, wynikające z wniosków kontroli, lub w sprawie sprawowania kontroli, mimo sprzeciwu kierownika tego organu kontroli, zarządzenie to winno być wykonane, ale kierownik organu kontroli obowiązany jest niezwłocznie donieść o tym kierownikowi wyższego stopnia kontroli.

§ 36. Odpisy swych ważniejszych sprawozdań oraz sprawozdania okresowe z własnej działalności organu kontroli kierują do organu kontroli wyższego stopnia. Wyniki kontroli związane z wykonywaniem budżetu organa kontroli podają do wiadomości Komisji Oszczędnościowej w Ministerstwie Skarbu za pośrednictwem Biura Kontroli w Ministerstwie Budownictwa, któremu odpowiednie sprawozdania przesyłają bezpośrednio.

Podawanie do wiadomości Biura Kontroli w Ministerstwie Budownictwa sprawozdań z kontroli jednostek resortowych na szczeblu I instancji w administracji ogólnej oraz nadsyłanie sprawozdań okresowych reguluje zarządzenie o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w resorcie Ministerstwa Administracji Publicznej.

§ 37. Na podstawie wyników pracy własnego organu kontroli oraz sprawozdań z działalności niższych organów kontroli Dyrektor Biura Kontroli przedstawia Ministrowi

w Budownictwa kwartalne i roczne sprawozdania z działalności i wyników kontroli w całości administracji resortu.

VI. Współdziałanie kontroli wewnętrznej z innymi komórkami.

§ 38. Między organami kontroli wewnętrznej a innymi komórkami organizacyjnymi w każdej jednostce resortowej Ministerstwa Budownictwa, posiadającej organ kontroli (w szczególności komórkami załatwiającymi sprawy organizacyjne i budżetowe) powinien istnieć stały wzajemny kontakt, oparty na ścisłym współdziałaniu oraz systematycznej wymianie informacji, wniosków, osiągnięć i zamierzeń.

§ 39. Organa kontroli wewnętrznej biorą udział w ważniejszych konferencjach, odprawach i zjazdach kierowników i pracowników właściwych jednostek organizacyjnych.

§ 40. W miarę potrzeby przedstawiciele resortowych jednostek organizacyjnych biorą udział w zjazdach i konferencjach organizowanych przez kontrolę wewnętrzną. Zadaaniem tych zjazdów i konferencji winno być:

- a) skoordynowanie działalności organów kontroli z innymi komórkami organizacyjnymi,
- b) ustalenie wniosków i wytycznych dla zarządzeń, potrzebnych dla usunięcia braków i niedociągnięć w poszczególnych jednostkach organizacyjnych,
- c) omówienie wykonania planów działalności kontrolnych i inspekcyjnych za okres ubiegły.

Protokoły ze zjazdów i konferencji, wymienionych w § 40, winny być przedkładane Biuru Kontroli Ministerstwa Budownictwa.

VII. Współpraca z kontrolą państwową, skarbową i bankową oraz władzami, powołanymi do ścigania przestępstw.

§ 41. Organa kontroli wewnętrznej współpracują z Najwyższą Izby Kontroli przez:

- a) nadsyłanie przez organa kontroli, podległe Ministerstwu Budownictwa, do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli okresowych planów pracy, okresowych sprawozdań z czynności oraz sprawozdań z kontroli w sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesów Państwa — a także na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej Delegatur — wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych,
- b) powiadamianie przez wszystkie organa kontroli w miarę możliwości Delegatur Najwyższej Izby Kontroli o rozpoczęciu kontroli w terenie,
- c) udział we wspólnych kontrolach.

Organa Najwyższej Izby Kontroli mogą ponadto zgłaszać właściwym organom kontroli wewnętrznej wnioski o przeprowadzenie kontroli, nieprzewidzianych w okresowych planach pracy.

§ 42. Biuro Kontroli w Ministerstwie porozumiewa się z Ministerstwem Skarbu oraz właściwymi państwowymi bankami — w celu koordynacji kontroli i wykorzystuje materiał uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzaniem przez nie kontroli finansowej przedsiębiorstw.

Do wyników kontroli, związanych z wykonywaniem budżetu, stosuje się odpowiednio § 36.

§ 43. 1. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej Delegatur dostarczać im wszelkich materiałów z dokonywanych czynności kontrolnych, bez specjalnego upoważnienia Biura Kontroli w Ministerstwie.

2. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (jak: Władze Sądowe, Delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, Urzędy Bezpieczeństwa) dostarczać im wszelkich materiałów, dotyczących przestępstw, wykrytych w związku z dokonywanymi kontrolami, bez specjalnego upoważnienia Biura Kontroli w Ministerstwie.

VIII. Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 44. 1. Kontrola wewnętrzna współpracuje z Radami Narodowymi przez udział przedstawicieli Rady Narodowej w kontroli przeprowadzanej na jej wniosek, a także w kontroli przeprowadzanej z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej, jeżeli Rada uzna swój udział w tej kontroli za potrzebny.

Dla umożliwienia Radzie Narodowej powzięcia decyzji, co do udziału w komisyjnej kontroli, inspektorzy kontroli wewnętrznej obowiązani są zawiadamiać właściwą Radę o rozpoczęciu kontroli. Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej.

2. Organa kontroli wewnętrznej doręczają Radzie Narodowej odpisy protokołów z kontroli, przeprowadzanych na obszarze właściwości terytorialnej Rady Narodowej.

Nie dotyczy to protokołów z kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej bez udziału przedstawicieli Rady Narodowej.

Poza tym organa kontroli wewnętrznej powiadamiają Prezydium Rad Narodowych o usunięciu uchybień, stwierdzonych w wyniku kontroli, przeprowadzonej z udziałem przedstawicieli Rady Narodowej.

IX. Powoływanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 45. O zaliczeniu pracownika urzędu, instytucji lub przedsiębiorstwa do kategorii kierowników organu kontroli oraz inspektorów kontroli i o przyznaniu mu odpowiedniego uposażenia związanego z pełnioną przez niego funkcją w aparacie kontrolnym, decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa na wniosek Ministra Budownictwa (pkt. 24 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r.).

§ 46. Dyrektora Biura Kontroli, jego zastępcę (Wicedyrektora) oraz inspektorów Biura powołuje i odwołuje Minister Budownictwa. Wszystkich kierowników organów kontroli, pozostałych inspektorów kontroli i im równorzędnych powołuje, odwołuje i przenosi Minister na wniosek Kierownika właściwej instytucji centralnej i Dyrektora Biura Kontroli, uzgodniony z Dyrektorem Biura Kadr.

§ 47. Inspektorzy kontroli, niezależnie od funkcji, jakie sprawują we wszystkich organach kontroli, nie mogą równolegle z obowiązkami kontrolnymi i w ciągu 2 lat po ustaniu stosunku służbowego z organem kontrolnym zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzasadnione wnioski, za pośrednictwem Biura Kontroli Ministerstwa Budownictwa.

§ 48. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów, co do wyrażania zgody na mianowanie i awansowanie urzędników zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17.II. 1922 r. o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8.I. 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 72).

X. Postanowienia końcowe.

§ 49. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW J. Cyrankiewicz
PREZES NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI F. Józwiak-Witold
MINISTER BUDOWNICTWA M. Spychalski

982.

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1949 r.

w sprawie ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych”.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 1949 r. w sprawie nadania Towarzystwu Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych nowego statutu (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 408) ogłaszam w załączniku do niniejszego obwieszczenia statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych”.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 października 1949 r. (poz. 982).

STATUT

Towarzystwa Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych.

I. Nazwa, teren działalności, siedziba i charakter prawny.

§ 1. Stowarzyszenie nosi nazwę „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych”, zwane w dalszych postanowieniach niniejszego statutu „Towarzystwo”.

§ 2. Towarzystwo rozciąga swą działalność na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej oraz na ośrodki studentów

polskich zagranicą pozostające pod opieką Państwa Polskiego.

Siedzibą Towarzystwa jest m. st. Warszawa.

§ 3. Towarzystwo jest osobą prawną.

§ 4. Towarzystwo jest stowarzyszeniem wyższej użyteczności w rozumieniu prawa o stowarzyszeniach.

II. Cele, zadania i środki działania.

§ 5. Celem Towarzystwa jest wykonywanie opieki nad młodzieżą szkół wyższych, studiującą w kraju i zagranicą oraz odbywającą wstępne studia dla szkół wyższych (studia wstępne, kursy przygotowawcze), przez zapewnienie materialnych i kulturalnych warunków studiów młodzieży, a przede wszystkim dzieciom robotników, mało- i średnio-rolnych chłopów i inteligencji pracującej.

Towarzystwo powołane jest do przedstawiania właściwym władzom wniosków w zakresie koordynacji pomocy społecznej i prywatnej dla młodzieży szkół wyższych.

§ 6. Dla osiągnięcia powyższych celów Towarzystwo rozwija odpowiednią działalność, a w szczególności:

- 1) gromadzi fundusze oraz dary w naturze,
- 2) organizuje pomoc finansową, żywnościową, odzieżową i inną,
- 3) współdziała z właściwymi władzami oraz organizacjami studenckimi w organizowaniu i dostarczaniu pomocy młodzieży szkół wyższych,
- 4) udziela pomocy bezpośrednio poszczególnym studentom i organizacjom studenckim.

III. Członkowie.

§ 7. Członkowie Towarzystwa dzielą się na zwyczajnych, fundatorów i honorowych.

§ 8. Członkiem Towarzystwa może być zarówno osoba fizyczna jak i prawna.

§ 9. Członkiem zwyczajnym jest osoba przyjęta przez Zarząd Oddziału Wojewódzkiego lub Zarząd Koła Lokalnego Towarzystwa.

Członkowie zwyczajni wpłacają jednorazowo wpisowe i obowiązani są płacić regularnie składki miesięczne.

§ 10. Członkiem fundatorem może być osoba fizyczna lub prawna, która zobowiązała się do dostarczania przez okres co najmniej roczny odpowiednich środków na pomoc materialną przynajmniej dla jednego studenta w formie:

- 1) stypendium w wysokości ustalonej przez Towarzystwo lub wyżej,
- 2) pomocy mieszkaniowej (opłata czynszu mieszkaniowego w domu akademickim lub prywatnie),
- 3) pomocy żywnościowej w naturze lub gotówce, w wysokości nie niższej od wartości stypendium obładowego (opłata za obiady w stołówce akademickiej),
- 4) wszelkiej innej stałej pomocy w wysokości nie niższej od wartości pomocy wymienionej w pkt. 3).

Członków fundatorów przyjmuje Prezydium Rady Naczelnej lub Zarząd Oddziału Wojewódzkiego po złożeniu zobowiązania dostarczania jednej z wyżej wymienionych form pomocy materialnej co najmniej przez okres roczny i po dostarczeniu tej pomocy do dyspozycji Towarzystwa co najmniej na okres 3 miesięcy.

Członkom fundatorom przysługuje prawo decydowania w jaki sposób dostarczone Towarzystwu fundusze lub świadczenia w naturze mają być rozdzielone, z tym jednak zastrzeżeniem, że wola członka fundatora nie może być sprzeczna ze statutem i regulaminem rozdziału pomocy, jaki obowiązywać będzie w Towarzystwie.

§ 11. Członkostwo honorowe nadaje Rada Naczelna osobom wybitnie zasłużonym w realizacji zadań Towarzystwa.

§ 12. Członkowie są obowiązani przestrzegać postanowień statutu i przyczyniać się do urzeczywistnienia celów Towarzystwa.

§ 13. Członkom zwyczajnym, członkom fundatorom i członkom honorowym przysługuje czynne i bierne prawo wyborcze do władz Towarzystwa.

§ 14. Członkowie mogą wystąpić z Towarzystwa w każdym czasie na własne żądanie. Wystąpienie członka zwyczajnego nie zwalnia go od obowiązku uiszczenia zaległych składek. Wystąpienie członka fundatora nie zwalnia go od obowiązku uiszczenia przyjętych na siebie zobowiązań.

§ 15. Członek zwyczajny, zalegający ze składkami przez rok może być skreślony z listy członków Towarzystwa na mocy uchwały Zarządu Oddziału Wojewódzkiego lub Zarządu Koła Lokalnego, co nie zwalnia go od obowiązku uiszczenia zaległych składek członkowskich.